

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det foreliggende Lovforslag er helt igennem stemmende med det Udkast til Lov om Køb, der er fremkommen som Frugt af Forhandlingerne i den Kommission, som i Aaret 1901 nedsattes med det Hverv at fremsætte Forslag til Forandringer i Lovgivningen med Hensyn til visse Dele af Obligationsretten. Den fra Kommissionen (sædvanlig benævnt som Civillovkommissionen) modtagne Betænkning vil i sin Helhed findes vedføjet som Bilag, og ikke alene med Hensyn til Gangen i Kommissionens Arbejder — hvorunder samlede Forhandlinger med de tilsvarende i Norge og Sverig nedsatte Kommissioner er indgaaede som et væsentligt Led — men ogsaa med Hensyn til den nærmere Begrundelse af Forslagets Hovedtanker og enkelte Bestemmelser kan man i det hele henvisse til de udførlige Bemærkninger og Sammenstillinger, Betænkningen indeholder. Regeringen har helt igennem kunnet slutte sig til Kommissionens Udkast, saaledes som dette foreligger i dets endelige Skikkelse, der er fremgaaet af de nordiske Delegeredes fælles Forhandlinger paa det afsluttende Møde, der af en Del af Kommissionens Medlemmer holdtes i Stockholm i November Maaned 1904; Udkastet blev her undergivet en ny Gennemarbejdelse paa Grundlag af en Række Bemærkninger, der var blevne fremsatte til det af den svenske Højesteret, der i Overensstemmelse med de svenske Forfatningsbestemmelser har faaet det svenske Udkast forelagt til Granskning.

Idet Regeringen saaledes forelægger dette betydningsfulde Lovforslag, finder man kun Anledning til at tilføje nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til de almindelige Synspunkter, hvorunder et Lovgivningsarbejde paa dette Grundlag naturlig maa betragtes.

Lovforslagets Betydning ligger først og fremmest deri, at det indeholder en med Nutidens Krav stemmende Gennemarbej-

delse af et Lovgivningsomraade, der for Tiden til Dels hviler paa lidet udtømmende og forældede Lovbestemmelser. Som Forholdene have udviklet sig, navnlig paa Grund af Handelslivets stærke Vækst, har det praktiske Liv paa mangfoldige Punkter savnet Lovgivningens Støtte og har maattet klare sig ved i større eller mindre Omfang selv at uddanne Normer for Samlivs- og Samkvemsforholdene, hvis regulerende Evne beroede paa den Villighed, hvormed de fra de manges Side anerkendtes. Idet Lovforslaget samler og fornyer Lovgivningen paa dette Omraade, har det tillige i saadanne gennem den sædvanlige Praksis fastslaaede Regler haft en Støtte, som det ganske vist ingenlunde blindt har kunnet give sig hen til, men som dog i sin Helhed afgiver Borgen dels for, at Springet i Udviklingen ikke bliver for stort, dels for, at de opstillede Retsregler i det hele ikke savne Jordbund i de Livsforhold, paa hvilke de skulle anvendes. Ved Siden heraf vil Lovforslaget ved selve det at fastslaa bestemte og let tilgængelige Retsregler tjene til at udbrede Kendskabet til og Trygheden ved disse.

Men Lovforslagets Betydning udvides yderligere, naar det dernæst betragtes som et nyt Led i Arbejdet for Retsfællesskab mellem de nordiske Lande indenfor dertil egnede Omraader. Allerede tidligere har man høstet Erfaring om Hensigtsmæssigheden af en ensartet skandinavisk Lovgivning — saaledes fremfor alt med Hensyn til Veksel- og Søløvgivningen. Det her foreliggende Lovforslag, der i alle væsentlige Henseender stemmer med tilsvarende Udkast for Norge og Sverig, betegner en Udvidelse af Omraadet for den nordiske Rets Ensartethed til et Felt, hvor der maa erkendes at være Trang til dens Tilvejebringelse, og hvor ingen væsentlige nationale Interesser kan stille sig hindrende i Vejen.